

Recent estrenat l'any, el dia 3 de gener el camarlenc dels Reis Mags es va arribar fins al nostre poble per tal de recollir les cartes dels nens i les nenes d'Alpicat adreçades a Ses Majestats. Segur que si us havíeu portat bé us van regalar força coses, i si no és així haurem d'esperar l'any vinent i millorar en el que es pugui. La Biblioteca va demanar als Reis Mags que ens duguin molts llibres nous, una mica d'un ingredient màgic anomenat silenci per tal que es quedi amb nosaltres a la sala infantil ui, si en va de preuat- i també personal de reforç per tal de poder-vos atendre a tots vosaltres tal com us mereixeu. Ja veurem si ens hem portat prou bé i ens ho duen tot.

El dia 31 de gener vam celebrar el Dia de la Pau i la No Violència. Es va realitzar una exposició amb material del fons de la biblioteca que ens apropava al tema de la pau i de la guerra, així com una hora del conte especial, en què l'Anna de Dios va explicar el conte *Sopa de pedra* i entre tots vam cuinar aquesta succulenta sopa, gràcies a l'aportació d'ingredients per part dels assistents i gràcies al bon fer de les nostres cuineres voluntàries. I mentre esperàvem que el brou fes xup-xup, uns altres voluntaris van fer jugar a la mainada a uns quants jocs de taula basats en

contes tradicionals. Ens ho vam passar d'allò més bé i finalment vam poder degustar una saborosa sopa col·lectiva. Mireu si n'era de bona que fins i tot alguns van repetir.

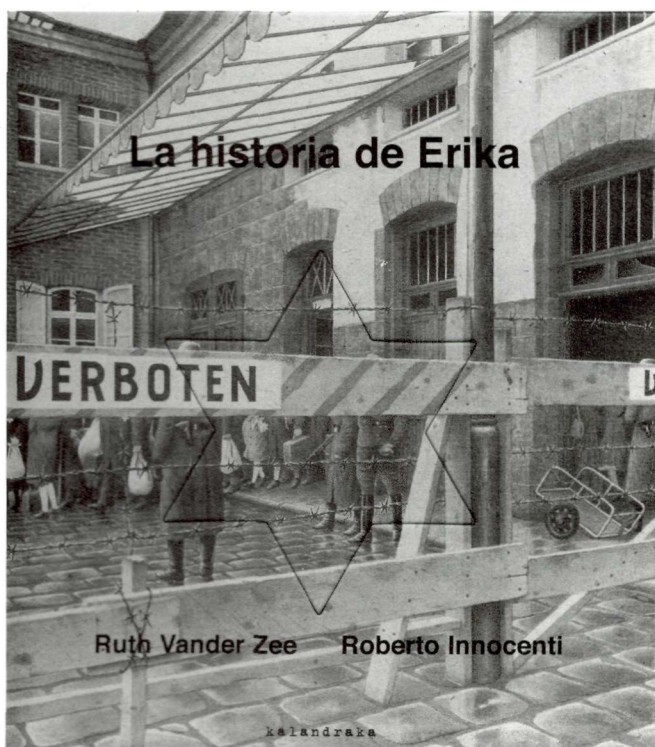
A la Biblioteca també vam celebrar el Carnestoltes, organitzant durant dues tardes consecutives el taller de disfresses. Enguany hem commemorat el IV Centenari de *El Quixot* disfressant-nos de molí de vent. Com és habitual, en aquesta activitat

col·laboràvem amb la Ludoteca, els nens de la qual anaven disfressats de Sancho Panza i de Don Quixot. Van assistir al taller un total de 50 nens. Mireu quina patxoca feien tots els molins de vent junts.

M. Carme i Neli
Biblioteca Sant Bartomeu

Crítica de literatura infantil

**-VANDER ZEE, Ruth. *La historia de Erika*.
Il·lustr. Roberto Innocenti. Pontevedra:
Kalandraka, 2004. ISBN: 84-8464-521-5**

Aquest àlbum il·lustrat ens explica la història d'un bebè que fou abandonat pels seus pares quan, apinyats en un tren per a jueus, foren encaminats cap a un camp d'extermini.

L'autora narra uns fets reals en un context històric concret, l'Holocaust. El llibre és recomanable per diversos motius. Primerament, quant a la seva temàtica, ja que és molt difícil de trobar dins de la literatura dirigida a nens. Trobem un altre precedent en el llibre *La rosa blanca*, l'autor del qual és l'il·lustrador del llibre que estem comentant, Roberto Innocenti. Aquest explica la història d'una nena que seguint uns camions militars que passen pel seu poble acaba trobant-se davant un camp de concentració, i decideix, en un gest de generositat, portar cada dia el seu berenar a aquelles persones recloses. Els dos llibres tenen algunes similituds, a part de l'il·lustrador-autor i la temàtica, com seria que les dues protagonistes dels llibres són nenes i el tractament que es fa de la il·lustració.

En segon lloc, és un llibre amb una edició acurada. Ens trobem davant un àlbum de tapa dura, encunyat i amb una bona qualitat de paper. A més a més, no es sol trobar en un llibre infantil una nota del propi autor on ens explica d'on prové la història que narra.

En tercer lloc, sense ésser de cap de les

maneres un llibre de coneixement, ens introdueix en un moment històric que no podem oblidar i explica algunes dades concretes dels fets.

En quart lloc, tenim el plaer visual assegurat pel bon fer del seu il·lustrador. Innocenti ens separa dos móns a través del color. L'ara i aquí està representat per imatges en color i guarda el contrast de grisos i negres per a representar la història imaginada segurament viscuda de la protagonista. Únicament posa color a la nena rosa-, al seu cotxet de bebè amb el blanc de la innocència- i a l'estrella de David groc-. Una il·lustració detallista i realista, que sense incidir en el patiment no us preocupeu, és un llibre per a infants, però és dels que no té edat de lectura i tingueu en compte que únicament els adults tenim certs referents que escapen als més petits, com seria el cas dels trens de la mort- ens dóna una visió clara del que fou aquella part de la història. En les il·lustracions no podem veure mai la cara de cap dels personatges solament un cop el de l'Èrika quan era bebè-.

Probablement Innocenti utilitza aquest recurs per tal de donar més anonimat als seus personatges i fer que el lector pugui copsar que podria ser ell mateix el que va en aquell tren. Colors foscos per a un punt fosc de la història de la humanitat.

I, per finalitzar, una frase de la pròpia autora que ens dóna la clau de l'esperança: "*En el seu camí cap a la mort, la meva mare em va llençar a la vida*".

**-PATRICK LEWIS, J. *La comarca fèrtil*.
Il·lustr. Roberto Innocenti. Mèxic: Fondo de
Cultura Económica, 2003. ISBN: 968-16-
6861-8**

Aquest llibre va ésser guardonat amb el Premi Llibreter d'Àlbum Il·lustrat 2004. Comproveu vosaltres mateixos per què.

El protagonista d'aquest àlbum és un pintor que emprèn un viatge amb la finalitat de recuperar la seva imaginació perduda. En el seu trajecte fa una estada en un peculiar alberg, i allí coneixerà interessants personatges.

És un llibre de format infantil recomanable més aviat per a adults o lectors avesats una segona lectura ens fa adonar de les subtileses que amaga -. Relata un viatge al món de la imaginació. El pintor, en la seva estada a l'alberg, fa coneixença amb uns hostes molt especials. El bon lector, a través de petites